

PROSLAVA 70. GODISNJAKA I PANDEMIJA

vineri, 27 noiembrie 2020

Ako za najmlađe od nas re "pandemija" nim je bila do sad nepoznata, od sećanja, od maloga do velikoga, od mladog do starog svi ju poznavamo.

Skoro da nim ne prođe dan pa da ju ne uđemo ili na radiju, ba na televizoru ili kad stanemo da se turvinimo s nikim. Ta rećzna avajenu bolećnu koja se proširila po cilem svetu u kratko vreme. U 2009. godini smo jećte jedan put uli za tu reć, ali nismo joj dali preveliku vaćnost. Svinjska gripa (ili H1N1) je izbila u Meksiku i živo se proširila na svi kontinenti. Na sreću se ugasila živo, a kod nas skoro da se niti ne pojavila.

U 2020. godini nismo viće imali tu sreću. Ova godina la sigurno da nim stane svem nam u pamćenju po temćto cela naša planeta se privrnula priko glave zbog jene nove bolećine. Kad se pri ulo za nju su se pozatvarale granice izme u država, ak i izme u država koje nesu imale viće granice od nekoliko desetine godine. Luće su bili zatvoreni po domov i ne im se dalo da izleznu bez maske na nosu i bez da se zna kamo idu.

Da, nismo viće imali tu sreću jer virus koj ćini tu novu bolećnu je stigal i kod nas...

Do sad nam je viće bila poznata reć "epidemija" eć smo imali viće puta za posal saćnjom. Smo znali eć epidemija jest tad kad neka bolećina se ćiri jako frićko u nekoj zoni ili nekom mestu okol nas, a ne malko puta smo i mi sami bili uvaćeni u žarićtu te bolećine. U straćnje vreme smo imali epidemije od koćućnja (rum. pojar), ospica (rum. rujeola), varićele i druge neke zarazne bolećine, a ųrtve su im bile uglavnom deca. Mlađo od ti bolećina nesu bile opasne za ųivot, eć naće telo je znalo kako da se samo izleći, a za mlađo od nji se izmislil vakćin pa su nestale.

Sad po svetu hara neka nova bolećina, neki novi virus. Tej virus se vaće kakon ći ak za svakoga, deć god ga skobi. Najviće niti ne znaju eć se uvatil za nji, eć ne sete nićta. Drugi sete samo niku prolaćtinju, ali frićko im proće. Treći, na ųalost, proode kroz tećke muke, a neki od nji jedva iskitaju ųivi.

U ovoj trećoj kategoriji se naode najviće luće starije dobi.

Zajednićtvo Hrvata u Rumunjskoj je po ćelo od 2008 godine da slavi vrćnjaci od sedamdeset godine. Svake godine, od tada po evći, su bili vikani u Karaćevo svi vrćnjaci te generacije koji pripadaju hrvatskoj manćini. Bilo da su iz karaćevski seli, Tirola, Rekaća, Keće, Rićice ili deć god oni ųiveli. Gozba koja se drćala svake godine u njino ime, u zgradi Zajednićtva, je bila svakomu mila: i vrćnjacima te generacije i svem ostalim koji su tu gozbu organizirali. Jer je to malan doprinost i veliko fala iskazano posredstvom Zajednićtva Hrvata, u ime svi ovi po mladi generacija: našim majkama, dedama i našim oćoj starećini! Jeno veliko fala i priznanje za sve ćto su ućinili za nas, ćto su nim usadili poćtenje, veru u Boga i ćto su umeli da sa uvaju i da nam prenesu dobar naćin odgoja od našim starićima precima.

Na žalost, ova godina je imala dosta tužnu narav i kakon e niti joj ne bilo previše drago da vidi kako se drugi raduju i vesele. Valja baš; za to nim je pustila i virus...

Nikoliko dana prije datuma kad je Zajedništvo odredilo kad la da se drži proslava sedamdesetogodišnjaka, stigla je i naredba od poglavara države koja je zabranila lu am da se skuplivaju na bilo kakim veselju: bilo da je to krštenje, svadba, ro en dan, slavenje ili nika druga prilika. Poglavari nesu to u inili e su bili i oni tužni kakon ova godina, negoli e su izra unali e virus se najjako va e kad lu e turvine izbliza jedan s drugim, ili ak kad side blizu jedan pored drugog.

Ipak, dobra vest je bila ta e u crkvu su lu e i dalje mogli da idu.

Tako e naš; veseljaci, sedamdesetogodišnjaci, su se skupili u subotu, 24. oktobra, u šest sata otplani i su pošli u crkvu iz Karaeva, da se tamo svi zajedno pomole Bogu i da mu zafale za lepe godine koje im je podaril.

“Ova sveta misa je za svi vas koji ove godine isplnjevate 70 godine, za svi vas koji ste došli sejdani u crkvu i za svi vaš; vršnjaci koji nesu mogli da do u iz ti seli, zbog ove situacije - im se na po etku mise obratil karaevski župnik Petar Rebedžila.

Iako se želilo da se organizira vaš; sastanak u Zajedništvu – nastavil je on - ovej put ne se moglo, ali, zato, u crkvi uvek la da bude sveta misa i uvek la da bude ponešto za svakoga. Zafalite Bogu, ne samo za sedamdeset godine života, negoli za sve što ste doživeli u životu! Jer i kad doživimo nešto loše u životu možemo otuda da nau imo nešto dobro, nešto korisno, da postanemo bolji lu e nego što smo bili dotad, da budemo primer jedni drugima, da ostanemo jedni uz drugi. Pogotovo vi, koji imate toliko godine za vami, toliko iskustvo životno, ne dopuštajte mladim da skrenu s puta Božijega, s puta dostojanstva! U ejte ji, ne manjevatje ji, jer najveliko bogatsvo je to što manjevatje za vami, a to su vaš; a deca, vaš; unuci. I ako ji zaista ljubite i želite da budu s vami, onda ji spremite i rabrite ji da idu s Bogom i uz Boga!

Svake godine, ovom prilikom, kažem što je rekao jedan stari pustinjač mladima koji su bili okol njega: Zafaljujte Bogu što imate stare! Zato vim i ja želim da vam Bog dodeli sre u, život i zdravlje i strpljenje s mladima! Jer kad lovik ostari ne mu i se samo s mladima ve se mu i i sa sobom. Se mu i s bole inom, zbog toga što nemo ga poduzima. Ali znajte da imate nekoga jakoga, imate nekoga koj vas podržava, imate nekoga koj vas vodi u ve ni život... a to jest Bog. Boga nesmemo da izvadimo iz ekuacije naš;ega života, jer Bog je ve nost, a ve nost zna i blagoslov, zna i ziveti s Bogom. I to treba da iskusimo polagano u ovome svetu, kako bismo mogli doživeti ve nost u nebesima.”

Nakon što se svršila sveta misa, vršnjaci su izlezli ispred crkve da se progovore malko jedan s drugim. Kako je rekao i gospodin na prediki, ove godine nesu stigli u Karaevo i ostali vršnjaci iz ti drugi seli. Iako su bili po malko ovej put, to ne im spre ilo radost što se vide i što mogu, barem tu ispred crkve da se progovore i da se prisete kako je bilo lepo nikiput u mladinj.

Sam spomenul po gori e Zajedništvo je organiziralo prvi put ovaku proslavu u 2008. godinu. Tad su bili vikani vršnjaci narodni u 1938. godinu. Samo godinu po manat je buknuo najbrutalan boj od koliko pamti ove anstvo. Šest itave godine su se moreli narodi izme u nji, a svo to vreme su pomrli priko 70 milijuna loveka. A da ne ra unamo teške godine i glad to su sledile iza ovog boja...

I sejdani je teška godina, a valja la da budu je teške godine posle ove, ali treba da imamo u vidu e uvijek se može i gore! Ali, kako je na prediki pou il vele asni Rebedžila, možemo iz zla da izvu emo nešto dobro, da nau imo, na kraju, da budemo bolji lu e!

Daniel Lucacela